

اثر محیط کشت بر گل و پیازچه های تولیدی گل مریم (*Polianthes Tuberosa* L)

فروغ مرتضایی نژاد، نعمت الله اعتمادی

گل مریم با نام علمی *Polianthes tuberosa* L. از تیره *Agavaceae* یکی از مهمترین گل‌های شاخه بریده است که به علت بوی خوش و عطر فراوانی که دارد در صنایع عطرسازی نیز از آن استفاده می‌شود. منشأ اصلی این گیاه آمریکای جنوبی و مکزیک است که از آنجا به اروپا و آسیا وارد شده است. عوامل متعدد محیطی و تکنیک‌های کشت بر کیفیت و کمیت گل و پیاز اثر دارد. یکی از مهمترین این عوامل نوع محیط کشت است. در پژوهش حاضر که به منظور اثر ۸ نوع محیط کشت بر روی گل و پیازچه های تولیدی این گیاه انجام شد، پیازچه های گل مریم رقم دابل با پیرامون ۷/۵-۶ سانتیمتر تهیه گردید. طرح در قالب بلوک‌های کاملاً تصادفی در ۳ تکرار انجام شد. آنالیز آماری داده‌ها نشان داد تفاوت معنی داری در سطح یک درصد بین ۸ محیط کشت نسبت به تعداد بوته سبز شده وجود دارد به طوری که محیط کشت خاک باغچه + شن به نسبت مساوی بیشترین بوته های سبز شده را در کوتاهترین زمان نشان داد. در صورتی که تفاوت معنی داری بین تعداد برگ ایجاد شده وجود ندارد. همچنین اندازه گل آذین اختلاف معنی داری را در سطح ۵ درصد در انواع محیط کشت نشان داد بطوری که خاک باغچه + کود پوسیده دامی به نسبت مساوی بلندترین گل آذین را ایجاد می نمود. تعداد گلچه ایجاد شده نیز اختلاف معنی داری در سطح ۵ درصد نشان داد بطوری که خاک باغچه و سپس خاک باغچه + کود پوسیده دامی به نسبت مساوی بیشترین تعداد گلچه را تولید نمود. تعداد گل آذین ایجاد شده نیز اختلاف معنی داری در سطح ۱ درصد نشان می دهد بطوری که در خاک باغچه + کود پوسیده دامی + شن به نسبت مساوی

۳۶۰ / چهارمین کنگره علوم باغبانی ایران، آبان ماه ۱۳۸۴

بیشترین تعداد گل آذین تشکیل شده است. تعداد پیازچه تولید شده در سطح ۱ درصد اختلاف معنی داری را نشان می دهد بطوری که بیشترین تعداد پیازچه تولید شده در خاک باغچه + شن به نسبت مساوی است. نتایج بدست آمده از این تحقیق نشان داده می دهد در صورتی که این گیاه به منظور تولید پیازچه کشت گردد بهتر است از خاک باغچه و شن استفاده شود و در صورتی که به منظور ایجاد گل بریده کشت شود علاوه بر خاک باغچه و شن از کود پوسیده دامی نیز می توان استفاده نمود.